

כריזת תעמולה אמריקאית במיוחדת העולם השנייה
 "אמריקאים נלחמים תמיד למען החירות"

דה חוקית, הנוגדת את מצפוני והכרתו.

● **..ס'נדרום ו'אט'נאם'**

שם מה אני מעלה את כל ההירור רים האלה?

הודעת מאה ואחד הקצינים והטוראים, אנשי המילואים, שפירי בו למלא פקודה אם יוטל עליהם לשמור על התנחלויות בשטחים הכבושים, היא סימפטום ראשון לתופעה שאפשר לקרוא לה, "סיני דרום ויאטינאם הישראלי".

חיילים אלה מאמינים כי בהקימה התנחלויות בשטחים אלה, פועלת הממשלה החוקית נגד השלום.

כדומר: שהממשלה חורגת מן הקונסנזוס הלאומי הקובע כי יערו היחידים של "צבא הגנה לישראל" הוא להגן על המור"נ, נה, ולא לכבוש שטחים נוספים או לבסס אימפריה ישראלית.

ואולי כדאי להזכיר כאן שוב איך נולד הדגל האדום. בצרפת היו השילטונות רגילים להניף דגל אדום באיזורים שבהם פרצה מרידה נגד המלך. כאשר התחוללה המהפכה הצרפתית הגדולה החליטו נציגי העם להניף את הדגל האדום הזה כדי להכריז שהמלך הוא שמרד נגד הסמכות החוקית של העם.

משהו כזה קורה בארץ. אנשיהמילואים המרדניים מצהירים, למעשה, כי ממשלת בנין מורדת נגד הרצון הבסיסי של העם. בהקימה התנחלויות שמטרתן העיקרית היא לחבל באפשרות השלום.

האם צודקת טענה זו או לא? זוהי שאיזה חשוכה. אך חשוכה הרבה יותר שאיזה שניה: האם זהו התחלתו של תהליך, "ויאטינאם", של אוברן האמון בצידקת המיל' חמה?

החייל האמריקאי בוויאטינאם לא איבד את אמונו מפני שכמה אקטיביסטים פוליטיים בניו יורק ובסאן פרנסיסקו הטיפו נגד המלחמה. החייל איבד את חוסנו הנפשי מפני שראה מה שראה בדרום?

בפירוש את סירובו למלא פקודות חוקיות של מפקדו, שפעלו בתוקף הסמכות שניתנה להם על-ידי הממשלה החוקית. הוא נימק זאת באידיאולוגיה מפורטת, כשהוא מעמיד כמה עקרונות ("טובת האומה", "חובתי כלפי פקודי") מעל לפקודה החוקית.

אותו אריק שרון מכהן כיום כשר חשוב בממשלת ישראל. משמע: הממשלה הנור כחית, ובראשה מנחם בגין עצמו, אינה סבורה כי מעשים ודעות אלה של אריק שרון פוסלים אותו מלכהן בתפקיד כזה.

זוהי, לפחות, לגיטימציה עקרי פה לכל חייל המסרב למלא פקוד

ישראל" שרון, קרא בפומבי לחיילים סדיי רים לסרב למלא את פקודת מפקדיהם, ולהפר את מרות הממשלה החוקית הנבחרת של המדינה, בשעה שזו עמדה לצוות עליהם לסלק בכוח מתנחלים של גושי אימונים, שביצעו "התנחלות" בלתי חוקית.

בעיקבות החשש, שמא לא ימלי או את הפקודה, הניחה אז המבד שדה למפיריהחוקק לבצע את זממם, וכך קמה שורה ארוכה של "התי נחלויות" בלתי-חוקיות — אותם היישובים שמורדיהמילואים די היום מסרבים להגן עליהם.

בהודמות אחרת הצדיק אריק שרון

או מיקרה אחר: צעיר יהודי בסולסברי עורק מן הצבא הרוזווי, מפני שאינו מור כן להגן על המישטר הלבן מפני לוחמי גרילה כושיים. הוא בורח לישראל. מותר או אסור?

רוב הישראלים ישיבו: כרוך הבא.

● **אריק מלך ישראל**

אך אין האדם הישראלי נוהג לגזור גזרה שווה בין מה שמותר בארץ צות הגויים ובין מה שמותר בישראל. אין אנהנו עם ככל הגויים. אצלנו הכל אחרת.

האומנם?

במיקרים קיצוניים מסויימים, זכאי וחייב חייל ישראלי לסרב למלא פקודה, והדבר מעוגן בחוק. אם הוא ממלא את הפקודה, הוא מבצע עבירה פלילית. את נקבע בפסקדינו של השופט בנימין הלוי במישפט פרשת כפריקאסם.

יש פקודות שעליהן מתנופה הדין השחור של איי-החוקיות — וכך אדם סביר צריך לדעת שאסור למלא אותן, אף אם נותן הפקודה הוא המפקד המוסמך, המייצג — כלפי פקודו — את הממשלה הי חוקית של המדינה.

יתר על כן, הוחלט במדינה שיש לשחרר ביכלל סוגים שלמים של אורחים ואר רחיות מחובת השירות בכוחות המזוינים. מפני שאינם יכולים לעמוד במשימה זו מטעמים מצפוניים, פוליטיים או דתיים. קיים קונסנזוס לאומי על כך שאין לגייס גיוס-חובה חיילים ערביים, כל עוד נתונה ישראל במלחמה בעולם הערבי, ואין צעיר ערבי יכול להזהות בלב שלם עם מטרת מלחמה זו. שוחררו מן הצבא בחוריי ישיבה, ולאחרונה שוחררו בסיטונות כל הבנות המתיימרות להשתייך איכשהו לי מחנה המסורתי. בצורה זו או אחרת משי תחררים גם פאציפיסטים מושבעים.

המדינה מכירה, על כן, בכך שי אין לכפות שירות צבאי ו/או קרבי על אנשים המתנגדים לכך עקרונית, מסיבות מצפוניות שרי נות ומשונות.

יתר על כן: מפקד דגול של צבאות ישראל, האלוף (מיל.) אריאל ("אריק מלך

כובשי הכותל המערבי במיוחדת ששת-הימים הביטחון המוחלט בצידקת המלחמה